

Sygn. akt IV CSK 738/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa D. S.  
przeciwko T. w W.  
o zadośćuczynienie i odszkodowanie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 22 czerwca 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powódki  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na podstawie wykładni art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. oraz jej oczywistej zasadności.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarżąca zmierza do wykazania, że sądy *meriti* błędnie przyjęły brak odpowiedzialności pozwanego z powodu istnienia wyłącznej winy powódki w przyczynieniu się do powstania wypadku drogowego. Skarżąca uważa, że do ustalenia wyłącznej winy poszkodowanego nie jest wystarczająca jedynie ocena obiektywnych, ale także subiektywnych elementów zachowania poszkodowanego. Tak postawiona wątpliwość ma jedynie charakter teoretyczny, gdyż skarżąca nie wskazała, czy opowiedzenie się za którymś z wariantów interpretacyjnych ma jakiegokolwiek znaczenie w okolicznościach sprawy. Z ustaleń faktycznych wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej nie wynika bowiem, aby ocena elementów subiektywnych zachowania poszkodowanej mogła rzutować na odmienną ocenę przesłanki wyłącznej winy.

Nie można także dopatrzyć się w treści skargi zarzutów mogących uzasadnić jej oczywistą zasadność. Skarga ma przede wszystkim charakter polemiczny z poczynionymi ustaleniami faktycznymi co do wyłącznej winy poszkodowanego. Część zarzutów dotyczyło zaś okoliczności, które nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, jak m.in. zarzut dotyczący oddalenia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego traumatologa, podczas gdy zakres i sposób powstania obrażeń poszkodowanej nie był sporny w toku postępowania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).

aj